

besede ne vzamem nazaj. (Zdaj se hrup na novo začne. Nekteri dr. Vošnjaku očitajo): To je nesramno, ne pa, kar smo mi poprej vprašali. Z vami ni mogoče zborovati. (Mnogi delničarji vstanejo, eni pri tej priči zbor zapusté in še drugi hočejo iti za njimi.)

Vošnjakovci so bili vsled tega v hudi zadregi. Čutili so, da bo delniško društvo pred občinstvom ob vse zaupanje prišlo, ako so poizvé, da so morali delničarji, ki so račun zahtevali, pa namesti računa le surovosti čuli, zbornico zapustiti. Zato so se kmalu pomirili in predsednik dr. Ahačič sam je precej ostro grajal, da se delničarjem računi niso predložili, ker se brez njih res ne more sklepati. Obljubil je, da se v prihodnje to več ne bo zgodilo, ter opominjal delničarje, naj danes sami dotične predloge stavijo. Da se pa denarji niso zapravili, je rekel, se sleherni lahko prepriča, ako si stroje in druge reči v tiskarni ogleda.

Gosp. Grasselli poroča potem o denarnem stanju delniškega društva in bere najprej pismo, v katerem se upravni odbor pregledovalnemu odseku opravičuje, da mu ni bilo mogoče, sestaviti bilanco za leto 1872., ker so fabrikantje črke namesti lanskega oktobra meseca še le januarija in februarija meseca izgotovili, pa tudi računa ne poprej izvršiti in ga odseku v pregled predložiti, ker potrebnih delavnih moči ni bilo. Gosp. poročevalcu se je na obrazu bralo, da je sam težko verjel, kar je drugim verjeti priporočal. Oziroma na to predlaga, naj se čas do konca decembra 1872. l. ne smatra kot upravno leto, ampak kot dôba, v kateri se je ustanovljenje društva pripravljalo; delničarjem pa, ki so svoje delnice 1872. vplačali, naj se 1. novembra letos izplačajo 5% obresti po razmeri njihovih plačil. Pregledovalni odsek je temu predlogu pritrdil in pristavil, naj se letni račun za leto 1872. v presojo izroči pregledovalnemu odseku, kateri bo pretresoval bilanco za leto 1873.

Gosp. Grasselli in gosp. Pajk kot ravnatelj Mariborske tiskarne potem bereta poročilo dohodkov in stroškov obeh tiskarnic. Iz njega je razvidno, da je bilo do konca junija delnic 401 popolnoma vplačanih, na 34 drugih pa 1400 goldinarjev, tedaj vsega skupaj 41.500 gold. Iz tega denarja se je plačalo: Fr. Skazi in tovaršem za Mariborsko tiskarno 16.713 gold. 28 kr., za založni fond in nove črke pa 9283 gold. 20 kr., — Ljubljanski tiskarni za mašine 6266 gold. 5 kr., za črke 3588 gold. 36 kr., za mizarska dela 1954 gold. 25 kr., za založni fond 2939 gold. 94 kr., tedaj skupaj 40.736 gold. 8 kr.

Po tem površnem računu bili bi delničarji o delniškem društvu še precej ugodne misli imeli, da bi se ne bil prvosednik dr. Ahačič zagovoril, da je tiskarna v vednih denarnih zadregah in da jej mora on večkrat s svojim kapitalom ali pa s svojim kreditom na pomoč priskočiti. Spodbudal je tedaj delničarje, naj skrbijo za to, da se še ostale delnice oddajo, da društvu ne bo treba denarjev na posodo jemati. Do občnega zbora je naredila tiskarnica, kakor je g. blagajnik konstatiral, okoli 9000 gold. dolgá. (Kon. prib.)

— (Polóm denarni) sega zdaj tudi po deželah. V Ljubljani je na kant prišel mlinar in sploh veliki spekulat Jožef Gregorič in za seboj potegnil usnarja Pauer-ja in veliko družih. Iz Trsta piše „Triester Zeitg.“, da sta nehala plačevati Anton Funk in ž njim Karol Obreza na Vrhniki, rekši, da pasiva, kakor se govori, znašajo 150.000 gld., aktiva pa 95.000 gld. V Gorici je veliko zgubil mestni župan grof Coronini.

— (Deteljci s tremi peresi): „Slov. Narodu“, „Tagblattu“ in „Laibacherici“ je vzrastlo četrto čudodelno

peresce — „Slov. Tednik“. „Laibacherica“ je ta „Narodov“ ponatisek vsa zadovoljna pozdravljala zato, ker je kar brž mahnil po jezuitih, in stara „Presse“ je že 4. julija (tedaj še pred izdanim 1. listom!) prinesla telegram, da po Mladoslavencu dr. Vošnjaku izdavan „Slov. Ted.“ odobruje odgon jezuitov. Dr. Vošnjak sme po takem od Bismarka kmalu pričakovati cel kup Pruskih tolarjev in red črnega orla.

Naznanilo.

Za „oglasnik“, ki se bo pridjal „Pratiki“ za leto 1874., se naznanila, ki se po tej poti najbolj razširijo po slovenskem svetu, sprejemajo do 25. julija tega leta v Blaznikovi tiskarni.

Poslano.

Gospod dr. Vošnjak mi še zdaj ni pokazal tistega dopisa v „Vaterlandu“, v katerem bi bil jez „Narodno tiskarno“ „Schwindel“ imenoval. Tedaj ostanem pri tem, kar sem pri občnem zboru rekel, da je dr. Vošnjak nesramen obrekovalc in lažnjivec.

V Ljubljani 1. julija 1873.

Karl Klun, stolni kaplan.

Poslano.

Gosp. Jože Zagorc nam je poslal sledeči dopis: „V št. 26. „Novic“ od 25. junija t. l. se mi spodtika v dopisu: „Iz Novomeške okolice“ govor, ki sim ga neki jest o binkoštih na Kerškem imel. Ne le zapopadek mojega tamošnega govora, temuč tudi cela njegova smisel in tudi reči, ktere je zadeval, ne da bi morebiti popačene bile, so v temu dopisu popolnoma neresnične; namreč tam navedenih oseb in ž njimi v zvezi stoječih obravnav v deželnem zboru še kar omenil nisim. Zavarujem se torej proti resničnosti kakoršnega koli dela tega dopisa, kar moja osebo zadeva pri vsih taistih, ki bi zamogli ta dopis za resen držati.“

Št. Jernej 2. julija 1873.

Jože Zagorc.

Vredništvo brez upora natisne ta dopis, ker potrjuje, da je gosp. Jože Zagorc kot vskok narodne stranke se udeležil Krškega shoda in ondi proti njej govoril. Naš dopisnik pa je sam rekel, da govora Zagorčevega ni zapisal po stenografičnem zapisku, ampak le po poročilih; za besede se tedaj ne puli.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državnopravno pogodbo Ogrov s Hrvati sta izvršila kraljevinska odbora. Nekaj je, pa vse ne, kar Hrvatom gré. Deželni zbor Hrvaški bode kmalu o njej govoril.

Žitna cena

v Ljubljani 5. julija 1873.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 7 fl. 60. — banaške 7 fl. 45. — turšice 3 fl. 30. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. 15. — ječmena 2 fl. 90. — prosa 3 fl. — — ajde 3 fl. 40. — ovsá 2 fl. — — Krompir 1 fl. 8.

Kursi na Dunaji 8. julija.

5% metaliki 67 fl. 40 kr. Ažijo srebra 111 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 72 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 85 kr.